

Verslag

Project [:= x] 2011

Een samenwerkingsverband tussen
Albeda College – Rotterdam en
Stichting 5 broden en 2 vissen – Krimpen aan den IJssel

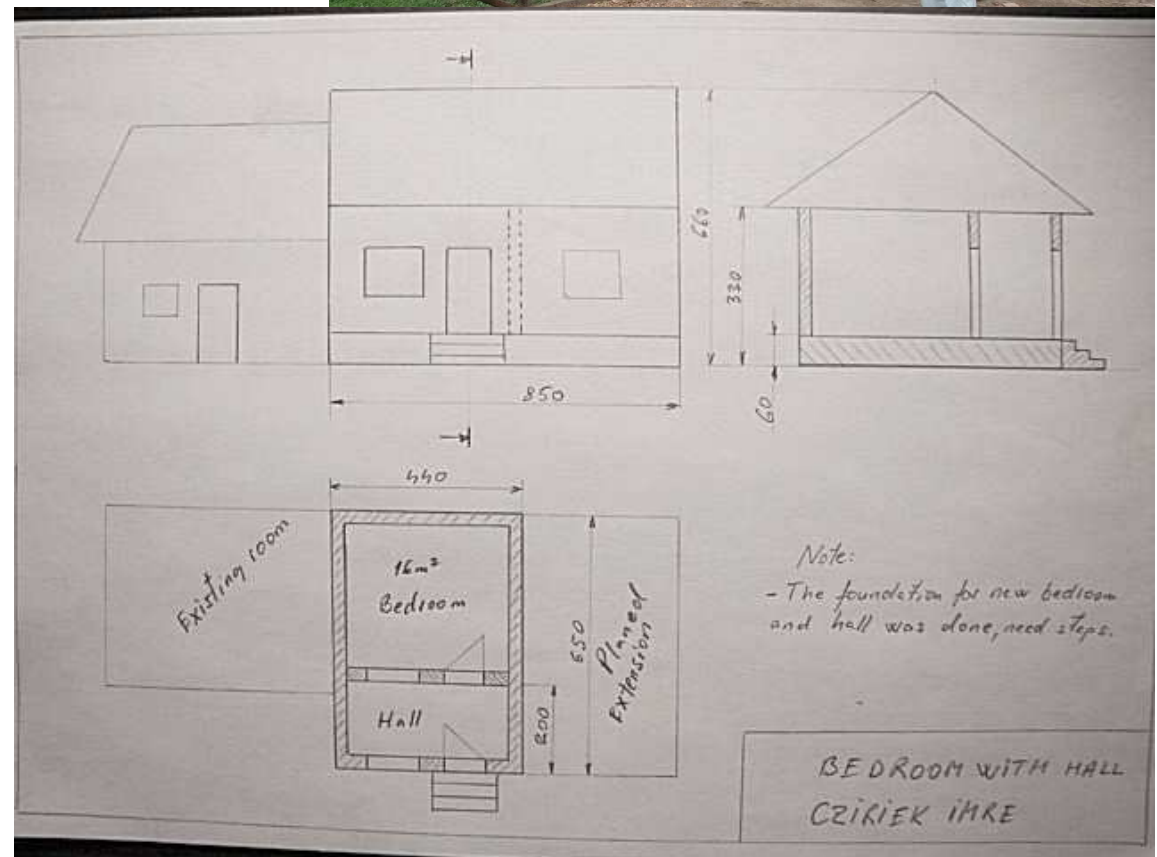
Wat/wat/waar/wanneer/waartoe

- Klusreis Roemenië 2011 – Tirgu Mures (1950 km vanaf Rotterdam)
- Doel: Verdubbelen woonhuis (wind en waterdicht maken) van familie Czireck
- Vertrek: 25 mei 2011
- Terugkomst: 3 juni 2011
- Budget: € 5500,- (Bouwkosten 3500 door sponsoring, 2000 reis en verblijf door deelnemers zelf)
- Wie: 6 studenten Bouwkunde (MBO-Bol.4) o.l.v. 2 docenten

startsituatie en tekening

- 16 m² slaapkamer en een hal met voordeur
- de rest is toekomstige uitbreiding (planned extension)

Vorbereiding door familie...

- De afspraak was dat de fundering zou worden voorbereid.
- Echter, twee weken voor aanvang van het project ontvingen we bericht dat de muren ook al stonden.
- Wel ook van de toekomstige uitbreiding. Oeps? Nee, geweldig!

Vertrek en heenreis

We verzamelen om 1 uur met z'n allen op het parkeerplaats van het Albeda College. Nadat we de bus volgeladen hebben met al onze spullen gaan we de bus in, op weg naar Roemenië. We stoppen af en toe om wat te rekken en te strekken en om wat lekkers te nuttigen. Als we in de auto verder rijden dan slapen we veel, ondanks dat de radio hard aanstaat om de chauffeur wakker te houden.

Na 18 uur autorijden komen we aan bij de grens van Roemenië waar nog steeds grenscontrole is. Na goedkeuring van de politieagent rijden we door naar ons gasthuis in Targu Mures waar we om 14.00 uur arriveren. We pakken onze spullen uit en hebben een goed overleg met Istvan Stabo, de projectbegeleider in Roemenië. Na een prettige en wenselijke douche eten we in het centrum van de stad. Het duurt vervolgens niet lang voordat we ons bed opzoeken. Morgen, straks, zal de wekker om 6.00 uur afgaan, en het is ook nog eens een uur vroeger.

(Eric-Jan)

dag 1

Om 6 uur wekt Johan ons en hebben we samen ontbijt. Het lijkt een zonnige dag te worden. Om 10 over 7 rijden we richting het project waar we om kwart voor 8 arriveren. Na het kennismaken met Imre en zijn familie spreken we het een en ander door zodat alles duidelijk wordt. Dan beginnen we met de bouw.

Bij aankomst zien we dat Imre en zijn vader enorm veel voorbereidend werk hebben verricht. Niet alleen een betonnen werkvoer is gestort, ook de muren en zelfs een betonnen band zijn al gereed. Wel schrikken we van de balken die voor ons klaarliggen om te verwerken, ze zijn wel 5 meter lang zoals gevraagd, maar ook 20 bij 15 cm (spoorbielzen dus ongeveer). Daar is ons handzaagje niet tegenop gewassen. Gelukkig heeft Imre een kettingzaag en worden de balken snel op maat gemaakt. Dan is er tijd voor koffie en speciaal voor ons een zelfgemaakte traktatie kokos in bladerdeeg. Ondertussen wordt het echt warm, zo warm dat Johan weet op te merken tegen de Roemenen: 'You can use it hair.' Dat wordt dat gelijk maar de spreuk van de dag.

Om 1 uur is het etenstijd en genieten we van pauze en zitten in de schaduw (want in de zon was het ruim 30 graden) eten we Hongaarse goulash en het smaakt heel goed. Na het eten tillen we de balken op het huis en bevestigen we de delen aan elkaar. Voor we het weten is het 6 uur en dus tijd om naar huis te gaan.

Thuis douchen we en genieten we van het diner, groentesoep met risotto en worstjes. Na het eten bespreken we de taken van morgen. We typen het verslag en lachen om de foto's. Allemaal hebben we een goed gekleurde nek gekregen. Zou het morgen weer zo warm zijn?

(Robin)

dag 2 - Zaterdag 28-5-2011

Drie minuten over half zeven schuift de laatste aan tafel. Tsetsi heeft een heerlijk ontbijt voor ons gemaakt. Vervolgens vertrekken wij om zeven uur richting de bouwplaats. Omdat Joost erg ongeduldig is en hard rijdt zijn we er snel.

Eenmaal op de bouwplaats aangekomen maken Robin en Bert een start met het stucwerk. De droge ondergrond maakt de hechting van het stucwerk niet makkelijk. Verder worden de eerste spanten overeind gezet en een begin gemaakt met het stellen van de kozijnen. Tussen de middag krijgen wij heerlijke spaghetti. Aan het eind van de dag gaan wij, vermoeid van het harde werken in de hete zon, naar huis.

Eenmaal thuis aangekomen, staat ons een heerlijke maaltijd te wachten. 's Avonds wordt er na een lange discussie beslist dat wij even gaan rondkijken in het stadje Targu Mures. Hier komen wij na een lange zoektocht aan bij een plaatselijk festival. Daar gaan wij nog even in een achtbaan waar we bijna uitvallen. We hebben veel lol en komen dan ook onfatsoenlijk laat weer aan bij het guesthouse waar we heel stilletjes inslapen.

(Johan)

Dag 3

Deze ochtend gaan we er weer vol tegen aan na onze welverdiende rustdag. Zoals we ondertussen gewend zijn genieten we van een goedgevulde ontbijttafel die door onze hospik in alle vroegte is gedekt. Na een stevig ontbijtje wordt Johan opgehaald door Istvan om samen met hem naar de bouwmarkt te gaan om materialen in te slaan want na drie dagen hebben we hem er van overtuigd dat we plaatmateriaal nodig hebben. Onderweg naar het project worden we vergezeld door een live-concert van Guus Meeuwis waardoor we vol met energie aan komen bij de bouw. De planning voor vandaag is om het dak dicht te krijgen omdat de weersvoorspelling niet zo goed zijn (onweer & regen). Aangezien Bert en Robin ondertussen volleerde stukadoors zijn duiken zij Imre's toekomstige slaapkamer in om weer te gaan smeren en hun resultaten van zaterdag af te maken. Eric-Jan gaat verder met het voorbereiden van de spanten met enkele hulp van de Roemeense familie. Joost en Wilko gaan verder met het maken van de hoeken op de kap. En de ijverige timmermannen Jeroen en Kelvin maken de spanten af.

Tegen de middag komt er onverwacht maar welkome hulp. Deze bestond uit Ina & Diana en nog twee wat oudere heren die overige projecten van Istvan sponsoren. Een van de heren bleek timmerman te zijn geweest dus deze klom als een volleerde bouwvakker langs de gammele houten ladder naar boven en begon mee te timmeren.

Vanaf het dak zien wij dat het eten bereid wordt. Eerst wordt er een stoofpot boven een vuur gehangen waar uien in worden gebraden en waar vervolgens nog erwten en aardappelen aan worden toegevoegd. Als het eten gereed is schuiven wij aan tafel samen met de anderen. De borden worden uitgeserveerd en het is alweer een heerlijke maaltijd. Tijdens de maaltijd bleek dat het vers- geschoten hert was - voor onze begrippen een luxe stoofpotje.

De middag wordt gebruikt om de spanten die ondertussen klaar en gesteld zijn te bekleden met folie en panlatten, want ja, het onweer hoor je in verte rommelen. Ondertussen stuken Bert en Robin verder alles onder het genot van een trendy muzikje. Pas om zeven uur wordt de bus ingepakt en keren we rap huiswaarts wederom onder het genot van Guus Meeuwis. Zodra we aankomen bij het CE Union huis staat de maaltijd al klaar zodat we gelijk kunnen aanschuiven. In de avond kiezen enkele er voor om vroeg te gaan genieten van hun nachtrust en de andere helft evalueren de dag en praten nog wat na. In afwachting van het onweer wat komen gaat keren ook de laatste naar bed.

(Jeroen)

dag 4 - 31-05-2011

Zoals elke dag gaat de wekker om 6 uur en beginnen we aan de één na laatste werkdag. Na het uitgebreide en heerlijke ontbijt gaan we op weg naar de bouwplaats, en met Joost achter het stuur zijn we er ook dit maal weer snel.

Met de weersvoorspelling in ons achterhoofd gaan we snel aan de slag, prioriteit is het waterdicht maken van het dak want er is regen op komst. Daarom gaan Johan, Eric-Jan, Imre, Wilko en Bert aan de slag met het dak. Joost en Robin maken een begin met het systeemplafond in de gestucte slaapkamer. Jeroen en Kelvin beginnen met het maken van een raamkozijn dat in de slaapkamer komt. Tegen de middag aan zijn Robin en Joost klaar en ook zij gaan zich bezighouden met het dak.

Net na het middag eten begint het bewolkt te worden. Gelukkig is het dak dan al waterdicht. Jeroen en Kelvin zullen de rest van de dag bezig zijn met het maken en plaatsen van het kozijn. Als het begint te regenen gaat iedereen naar binnen. Er worden dan nog wat werkzaamheden verricht om de dakconstructie te versterken. Aan het eind van de dag kijken we even trots rond: het kozijn is gesteld en geplaatst en het glas zit erin, het dak is waterdicht en volledig uitgerachelt en voor 2/5de deel zitten de dak platen erop. Morgen de laatste dag, nog veel te doen. Zullen we de klus afkrijgen?

(Kelvin)

Dag 5 - 1-06-2011

De laatste dag is aangebroken en het ontbijt gaat er duidelijk minder snel in dan de dagen ervoor. We vertrekken pas om 07.15 uur, mede omdat we het guesthouse niet bepaald proper achterlaten en niet iedereen (nietwaar Wilko?) daar blij mee is.

Op de bouwplaats verdelen we de taken. Robin en Eric-jan plaatsen de voordeur. Johan en Bert gaan verder met de dakplaten. Jeroen en Kelvin starten met de kopgevel aan de oostkant en Wilko en Joost maken de boeidelen en raggels verder af. Na de koffie krijgen we bezoek van de burgemeester. Ook hij heeft het project gesponserd en dankt ons voor onze inzet. De lunch bestaat uit lente-ui met bonensoep en brood. Als toetje krijgen we een soort appelflap maar dan zonder appel en die smaken prima.

Na de lunch maakt Johan het dak af. Wordt het laatste boeibord gemonteerd en wordt in slaapkamer 1 het plafond bevestigd. Als iedereen staat te kijken hoe de kopgevel wordt afgemaakt breekt de hemel open en knetteren de hagelstenen op onze roodverbrande kuitjes. Tja, ook hier is het niet altijd mooi weer. Nu we toch binnen staan besluiten we bij het middelste spant een extra staander te monteren omdat we zien dat er door de zware dakconstructie op de twee dragende balklagen teveel krachten worden opgenomen. Na de enorme plensbui en harde windhozen zijn we tevreden dat het dak het heeft gehouden en de kap geen krimp gaf. De kopse kant wordt afgemaakt en we gooien onze gereedschappen in de bus. Ondanks de stortbui hebben we ook deze dag veel plezier gehad. Als het moet dan past er veel, nietwaar Johan?

Om 17.30 zijn we klaar en na een paar foto's nemen we afscheid van de familie. Wat we wilden doen is klaar en nog mooi ook. Toch zal de familie nog flink aan de slag moeten. Er is nog genoeg te doen. We worden uitgenodigd om over een jaar een kijkje te komen nemen. Zal het dan allemaal klaar zijn?

Als we voldaan in het guesthouse aankomen drinken we een biertje en evalueren we het eea met Istvan. We zijn meer dan tevreden en Istvan ook. We spreken de intentie uit dat we uitkijken naar een volgende trip, maar dat mag best over een jaar zijn. Na een heerlijk diner hebben we nog een leuke avond met goede gesprekken. Morgen wacht een reis waar we allemaal wel tegenop zien...

(Joost)

Terugreis - donderdag 2-6 en vrijdag 3-6-2011

Pas om 08.00 uur gaan we ontbijten. Nog stram van de intensieve werkdagen pakken we de bus in. Er wordt geld gepind voor het afrekenen van het guesthouse en de laatste materiaalbonnen. Dan doen we boodschappen: souvenirs voor thuis en proviand voor onderweg. Na afscheid van Tsetsi vertrekken we om 10.45 uur Roemeense tijd.

Snel wordt het warm in de bus. De 272 km van Tirgu Mures tot de grens duren dan ook lang. We rijden over 2-baans wegen en er is veel vrachtverkeer. De momenten van inhalen doorbreken dan ook de saaiheid, nietwaar Bert? Over de grens gaat het gelukkig sneller. Rond 17.30 uur eten we fast food in Budapest. Rond 21.40 uur zijn we voorbij Wenen en om 00.14 passeren we de grens van Oostenrijk en Duitsland. Het gaat zeer voorspoedig. Waar we op de heenweg tijdens de avonduren last van files hadden gaat het nu 's nachts veel makkelijker.

Om 07.28 uur rijden we Nederland binnen en om 08.18 uur zijn we in Hardinxveld-Giesendam. De vader van Robin staat daar op ons te wachten en heeft een verrassing: verse Hollandse koffie met koek, geweldig! Na het maken van de laatste groepsfoto vertrekken we en zijn we om 08.45 uur op de Aleyda van Raephorstlaan.

Totale reistijd is 23 uur voor 1980 kilometer, niet slecht. Vermoeid nemen we afscheid van elkaar waarbij wordt opgemerkt: 'We hebben ook nog enorm veel gelachen'. Tja, meegaan was/is geen straf...

Alle sponsoren willen wij hartelijk danken voor het mogelijk maken van deze klusreis!

Stand van links naar rechts: Joost Moons, Johan Pas, Robin de Ruijter, Bert Vording, Kelvin Vink, Jeroen Martveld. Zittend: Eric-Jan Voogt, Wilko Dalhuisen.

Nawoord

Gezond en zonder ongelukken zijn we weer in Rotterdam aangekomen. Vermoeid, maar vooral dankbaar. Imre en zijn broertje en zusje kunnen een nieuwe start maken. Wel moet het gezin zelf nog het één en ander doen, maar de basis is gelegd en de mogelijkheden zijn er.

Of het project [: = x * 6] geslaagd is? Het is nog niet af. Naast het daadwerkelijk de handen uit de mouwen steken hebben we met dit project meer doelen voor ogen. Je doet iets (delen) en het levert iets op (inzicht, bewustwording, goed gevoel, wat dan ook). We zullen onze ervaringen daarom delen. Dit verslag is één van de middelen daarvoor. We gaan alle klassen op de locatie Aleyda van Raephorstlaan bezoeken. Daarnaast willen we alle sponsors ook schriftelijk verslag doen en in september zullen we een evaluatiemoment hebben met de mensen van stichting Vijf broden en twee Vissen.

Als deelnemers zijn we (weer) enorm onder de indruk gekomen van de armoede en uitzichtloosheid van mensen, ook al wonen ze in de Europese Unie. Mensen in nood hebben hulp nodig, vooral als het kinderen betreft. Ook werden we hard geconfronteerd met de nadelen van wetgeving. Als we van de Roemenen vragen of ze aan onze hoge Europese eisen voldoen dan ligt er misschien ook een verantwoordelijkheid voor ons om hen daarin te ondersteunen. We hebben gezien hoe mensen in Roemenië zoals Szabo Istvan van Stichting C.E.-Union in Targu Mures hun verantwoordelijkheid oppakken en daadwerkelijk een verschil kunnen maken als het gaat om de allerarmsten. Zonder private ondersteuning kunnen zij dit goede werk niet doen.

Nawoord (vervolg)

We hebben gezien dat het project van vorig jaar inderdaad een ommekeer in het leven van een aantal kinderen heeft gebracht, ondanks dat hun ouders nog niet voldoen aan onze maatstaven. Wel gaan die kinderen nu naar school en wonen ze in een huisje dat wind- en waterdicht is en hebben ze voldoende kleren. Misschien is er volgend jaar weer een vervolgproject en zullen toekomstige deelnemers Imre bezoeken. We verwachten er wat Imre betreft in ieder geval veel van.

Alle sponsors willen wij hartelijk danken voor het mogelijk maken van deze klusreis. We danken ook de mensen van Stichting Vijf broden en twee vissen voor de prettige samenwerking. We zijn het managementteam van Albeda College – branche Techniek zeer erkentelijk voor het mogelijk maken van het project [:= x * 6]. We danken zeker ook de achterblijvende docenten voor hun flexibelheid, betrokkenheid en het ‘vullen van de gaten’ die er ontstonden. Speciaal gaat onze dank uit naar Tzabo Istvan, de projectbegeleider in Roemenië, want zonder zijn hulp en inzet was dit project niet mogelijk geweest.

(Bert en Wilko, juni 2011)

